

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno CCCCXXXII. ad annum CCCCLI.

Parisiis, 1644

Epistola LXXVIII. Leonis Papae I. Ad Leonem Avgvstvm Per Philonem In
Rebvs Agentem Directa. Laudat imperatoris integritatem, & fidei
catholicae sinceritatem: rogat ne permittat ea conuelli ab ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-14584

EPISTOLA LXXVIII.

LEONIS PAPÆ I.

AD LEONEM AVGVSTVM PER PHILONEM
IN REBVS AGENTEM DIRECTA.

Laudat imperatoris integritatem, & fidei catholicæ sinceritatem: rogat ne permittat ea conuelli ab hæreticis, quæ a Nicæna & Calchedonenſi Synodis fuere firmata, & legatos ſe ad eum miſſurum ſpondet.

Leo episcopus Leoni Auguſto.

MVLTO gaudio mens mea exultat in Domino, & magna mihi eſt ratio gloriandi, cum clementiæ veſtræ excellentiſſimam fidem augeri per omnia donis gratiæ cæleſtis agnoſco: & per incrementa diligentæ deuotionem in vobis animi ſacerdotalis experior. Nam in veſtræ pietatis alloquiis non dubie patet, quid per vos in totius eccleſiæ ſalutem Spiritus ſanctus operetur, & quantum vniuerſorum fidelium precibus ſit optandum, vt in omnem gloriam veſtrum extendatur imperium, qui ſupra curam rerum temporalium, religioſæ prouidentiæ ſeruiturum diuinis & æternis diſpoſitionibus perſeueranter impenditis: vt ſcilicet catholica fides, quæ humanum genus ſola viuificat, ſola ſanctificat, in vna confeſſione permaneat, & diſſenſiones, quæ de terrenarum opinionum varietate naſcuntur, a ſoliditate illius petri, ſupra quam ciuitas Dei ædificatur, abigantur. Hæc autem Dei munera ita demum nobis diuinitus conferentur, ſi de his, quæ ſunt præſtita, non inueniamur ingrati: & tamquam nulla ſint, quæ adepti ſumus, contraria potius expetamus. Nam quæ patefacta ſunt quærere, quæ perfectæ ſunt retractare, & quæ ſunt diſſinita conuelli, quid aliud eſt quam de adeptis gratiam non referre, & ad interdictæ arboris cibum improbos appetitus mortiferæ cupiditatis extendere? Vnde, quia ad pacem vniuerſalis eccleſiæ, & ad cuſtodiam catholicæ fidei, cura dignamini ſolicitiore reſpicere; euidenter agnoſcitis, quod magnis hæreticorum audetur inſidiis, vt inter Eutychetis Dioſcorique diſcipulos, & eum quem apoſtolica ſedes direxerit, diligentior, tam-

Hoc hæretici nunquã non faciunt.

tamquam nihil fuerit ante definitum, tractatus habeatur, & quod totius mundi catholici sacerdotes in sancta Calchedonenſi Synodo probant, gaudentque firmatum, in iniuriam etiam ſacraſſimi Concilii Nicæni efficiatur infirmum. Quod enim noſtris temporibus apud Calchedonam de Domini noſtri Ieſu Chriſti incarnatione firmatum eſt, hoc etiam apud Nicæam myſticus ille patrum numerus definiuit, ne catholicorum confeſſio, aut vnigenitum Dei filium in aliquo crederet Patri imparem, aut eundem, cum factus eſt Filius hominis, non veram carnis noſtræ atque animæ habuiſſe naturam.

Detestandum ergo nobis eſt, perſeueranterque vitandum, quod fraus hæretica nititur obtinere, nec in aliquam diſceptationem pie & plene diffinita reuocanda ſunt, ne ad arbitrium damnatorum, ipſi de his videamur ambigere, quæ manifeſtum eſt per omnia prophetiſis & euangelicis & apoſtolicis auctoritatibus conſonare. Vnde ſi qui ſunt qui ab his quæ cælitus ſunt conſtituta diſſentiunt, ſuis opinionibus relinquuntur, & ab vnitæ eccleſiæ, cum ea quam elegere peruerſitate, diſcedant. Nam nullo modo fieri poteſt, vt qui diuinis audent contradicere ſacramentis, aliqua nobis communione ſocientur. Iactent ſe in ſui eloquii vanitate, & de argumentationum ſuarum verſutia, quæ inimica eſt fidei, glorientur: nobis placet apoſtolicis obedire præceptis, dicentibus: *Vi-* Coloſſ. 2.
dete ne quis vos decipiat per philoſophiam & inanem ſeductionem
hominum. Nam ſecundum eundem Apoſtolum, *ſi quæ de-* Gal. 2.
ſtruxi, hæc ædiſico, præuaticatorem me conſtituo, & eis me vltionum conditionibus ſubdo, quas non ſolum auctoritas beatæ memoriæ principis Marciani, ſed etiam ego mea conſenſione firmaui. Quia ſicut ſanctè veraciterque dixiſtis, perfectio incrementum, & adiectionem plenitudo non recipit. Vnde cum ſciam te, venerabilis princeps, ſinceriffimo veritatis lumine imbutum, in nulla fidei parte nutare, ſed ſanctò perfectoque iudicio a prauis recta diſcernere, & a refutandis amplectenda diuidere; obſecro, ne humilitatem meam de diffidentia putes eſſe culpandam, cum hæc mea cautio non ſolum vniuerſali eccleſiæ conſulat, ſed etiam tuæ gloriæ famuletur: ne ſub imperii tui tempore, & hæreticorum aucta

videatur improbitas, & catholicorum perturbata securitas. Quamuis ergo multum per omnia de pietatis vestræ corde confidam, & per inhabitantem in vobis Spiritum Dei, fatis vos instructum esse perspiciam: ne fidei vestræ ullus possit error illudere, præceptioni tamen vestræ in eo adnitar obedire, vt aliquos de fratribus meis dirigam, qui apud vos præsentia meæ instar exhibeant, & quæ sit apostolicæ fidei regula, licet (vt dixi) vobis bene sit nota, demonstrent: patefacientes in omnibus & probantes, non esse omnino inter catholicos computandos, qui definitiones venerabilis Synodi Nicænæ, vel sancti Calchedonenfis Concilii regulas non sequuntur: cum vtrorumque sancta Decreta ex euangelico & apostolico sit manifestum fonte prodire, & quidquid non est de irrigatione poculi Christi, poculi esse viperei. Prænoscat igitur pietas vestra, venerabilis imperator, hos quos spondeo dirigendos, non ad configendum cum hostibus fidei, nec ad certandum contra illos a sede apostolica profecturos: quia de rebus, & apud Nicæam, & apud Calchedonam (sicut Deo placuit) definitis, nullum audemus inire tractatum: tamquam dubia vel infirma sint, quæ tanta per Spiritum sanctum fixit auctoritas. Instructioni autem paruulorum nostrorum, qui post lactis alimoniam cibo desiderant solidiore satiari, ministerii nostri præsidium non negamus. Et sicut simpliciores non spernimus, ita a rebellibus hæreticis abstinemus: memores præcepti dominici, dicentis: *Nolite dare sanctum canibus, neque miseritis margaritas vestras ante porcos.* Nimis quippe indignum, nimisque iniustum est, eos ad libertatem disceptationis admitti, quos significat Spiritus sanctus per Prophetam, dicens: *Filii alieni mentiti sunt mihi: filii alieni inueterati.* Qui etiam si euangelio non resisterent, de illis tamen se esse monstrarent, de quibus scriptum est: *Deum se profitentur scire, factis autem negant.* Clamante adhuc iusti Abel sanguine aduersum impium Cain, qui increpatus a Domino, non requieuit ad pœnitundinem, sed exarsit ad cædem. Cuius vindictam sic Domini iudicio volumus reseruari, vt improbus prædo & parricida crudelis in seipsum recidat, & nostra non teneat. Neque sanctæ ecclesiæ Alexandrinæ lamentabilem captiuitatem patiamini vlt-

Obserua
quam soli-
cite caue-
rit ne se-
mel defini-
ta in dubiū
vocarentur.

Matth. 7.

Psal. 17.

Tit. 1.

Genes. 4.

rius prolongari, cui oportet fidei vestræ iustitiæque præfidio suam restitui libertatem, vt per omnes Ægypti vrbes dignitas patrum & ius sacerdotale reparetur. Data vndecimo Kalendas Aprilis, Leone & Maiorano Augusto consulibus.

EPISTOLA LXXIX.
LEONIS PAPÆ I.

AD NICETAM EPISCOPVM AQVILEIENSEM.

- I. *Quod debeant femina, quæ captis viris nupserant aliis, regressis de captiuitate viris prioribus copulari, vt quod suum est, vnusquisque recipiat.*
- II. *Quod non probetur esse culpabilis, qui uxorem captiui in matrimonium videtur esse sortitus.*
- III. *Vt si viri de captiuitate regressi intemperantia vxoris offensi non fuerint, & voluerint eas in coniugium recipere, liberam habeant facultatem.*
- IV. *Vt si mulieres ad priores maritos redire noluerint, velut impia, ecclesiæ cõmunionem priuanda sint.*
- V. *Captiuis, aut terrore, aut fame, non veneratione, cibos immolatos edere compulsis, pœnitentia concedenda est.*
- VI. *Quod hi qui ad iterationem baptismi, vel vi vel * errore coacti, animos inclinarunt, sint subleuandi remedio, ita vt senilis ætatis, periculorum quoque & ægritudinum ceterarumque necessitatum habeant sollicita consideratione respectum.*
- VII. *Vt qui ab hæreticis baptizati sunt, sola sancti Spiritus inuocatione firmentur.*

Leo episcopus Nicetæ Aquileiensi episcopo salutem.

REGRESSVS ad nos filius meus Adeodatus, diaconus sedis nostræ, dilectionem tuam poposcisse memorauit, vt de his a nobis auctoritatem apostolicæ sedis acciperes, quæ quidem magnam difficultatem diiudicationis videntur afferre. Sed pro inspectione temporalium necessitatum adhibenda curatio est, vt vulnera, quæ hostilitatis aduersitate illata sunt, religionis maxime ratione sanentur.

I.

Cum ergo per bellicam cladem, & per grauissimos hostilitatis incurfus, ita quædam dicatis diuisa esse coniugia, vt abductis in captiuitatem viris femina eorum remanserint destitutæ, quæ viros proprios, aut interemptos putarint, aut nunquam a dominatione crediderint liberan-